

1894

¡Senyors!. que per anys y penys
 ab barrila y petacons,
 neulas, vi blanch y turróns,
 las disfrutin per molts anys.
 És de pensar... qu' encaparra;
 saber viurer, qu' es la ditxa;
 y á n' á las penas... salsitxa!
 qu' es alló com butifarra.
 que lo qu' es jo. desde casa,
 com que no 'm cansa l' escriurer,
 'ts prometo ferlos riurer
 ins pels colsos:

LA TOMASA

CRÓNICA DE LA SETMANA

ARA sí que la gent no te més pensament que 'l de que 'l dia 22 'ls arribi la fi de 'ls mals de cap mediant lo número tal ó qual qu' haurá merescut ser l' afortunat entre la munió dels qu' esperan lo mateix.

¡Quants desenganys!... ¡Quant millor no hauria sigut dedicar los quartos dels bitllets á procurarse bons pollastres y bons vins pera celebrar la gran diada!

Es vritat que sense pendrer bitllets no pot lograse la gran satisfacció que dona l' endevinar un gran premi... pero si aixó es tan difícil que ratlla en lo impossible y si veyam lo paper abans de sortir de la Tesorería, segurs que perderíam las ganas de buscar la fortuna en la que sols es font de desenganys.

*
**

Sembla que Miss Robinson no ha agradat á Madrid... y que lo Sr. Elías está perdent molts quartos desde qu' ha comensat la campanya en lo Teatro de la Zarzuela de la Cort.

Vol dir que aixó no será que va ab la colla algú que porta mala astrugancia?..

Ho dihem perque tot pot ser, y perque lo Sr. Elías ha tingut sempre molt bona sombra pera guanyar diners.

Qu' espurgui, qu' espurgui.

*
**

Lo govern ja ha tirat la única botxa bona que li quedava; pero per xó te la partida perduda.

Ab l' entrada del Sr. Canalejas á Hicenda, no ha fet més que aturar de moment los efectes de la gangrena. Es com una comedia dolenta que fa fastidiá al públich y de repent hi surt un personatge nou d' alguna representació ó influencia.

Lo Sr. Canalejas te moltes simpatías y generalment s' ha vist ab gust la seva entrada en lo ministeri, pero, total, res, sino ja m' ho sabrán dir.

*
**

Feya pocas horas, que, valentse los lladres del gastat sistema d' entrar en una botiga foradant lo sostre, havían penetrat al magatzém del Sr. Joseph M. Pous robant lo que van volguer, quan veyém per la premsa local que en lo carrer de Sant Pau, número 40, 's repetía la funció ab lo mateix argument y decoracions empleadas en lo magatzém de pells del carrer de la Princesa.

No creyém que la estadística del robo hagués sigut may tan rica com de algún temps en aquesta part, puig aixó es un continuo capás de fer perdrer l' oremus al mes pintat, entrantli á un ganas d' emigrar á païssos en hont estigan mes á salvo los interessos y hasta las personas.

Ja cal qu' ara que s' han calsat los 200,000 duros á compte de la indemnisió de Marruecos s' obri molt

l' ull y 's miri ahont se posan, perque no n' hi deu haber poch de manos que ja hi deuen tenir lo pensament á sobre... y com que nosaltres á pesar de perteneixer á la Societat anónima de la nació espanyola, ja no sentirem á parlar més d' aquest pico, per xó recomaném lo cuidado.

Que prou ho necessita.

EST DIANT.

Al amich BONAVIA

Deseguit jo «comprengué» (1)
que 'l ser caloyo no 't venia bé.

Si vas á ser soldat, noy Bonavía una veu dolsa qu' á dintre meu sento 'm diu qu' arribarás á ser sargento de cassadors... ó de caballería.

Sent tan guapo com ets tindrás minyonas que 't mantindrán de sopa y de verdura, de tabaco, bolets y confitura y algunas otras cosas molt mes bonas.

Si per etsar hi ha guerra, no tremolis, qu' á tú no 't tocará rebre tunyina perque 't nombrarán jefe de cantina y allí farás la guerra... als carquinyolis.

S' acabarà 'l servey y cap á casa; allí vindrá la Conxa y fins la Emilia y, es clar, tú pel bon nom de la familia 'ls hi dirás desenvaynant la espasa: «No la he tret de la vayna sense rahó ni la he ficat á dintre deshonrada, per xó trobo molt just y á mi m' agrada qu' are descansi en pau en eix recó»

Tot aixó 't passarà, jo t' ho asseguro, si vas á ser soldat, noy Bonavía y 'm crech que hi anirás plé d' alegría si la clepsa no tens feta de suro.

Post scriptum:

Vesten tranquil, Badó, y en mi descansa...

Si per sortir de mals-de-cap y apuros

'm donas á guardá aquells tres cents duros.

¡Fé un favor á un amich, ja ho sabs, no 'm cansa.

OCLIME OILL.

HUMORADAS

Ab un boig ahí 'm ficava:
y estava tan capficat
que vaig dir quan me 'l mirava;
—Es boig... ó está enamorat?

Sino que 'n tinch ja probas á grapats no 'm creya pas que salvant ocasións, qu' en sos assumptos los enamorats fessin 'nar tan en doyna los petóns.

ANTONET DEL CORRAL

Lo gall d' indi

AQUEST animal va apareixer en la época terciària tres mesos abans de la aparició del primer home. Los *liceos* 'l teníen en gran estima y la seva sanch va tenyir mes de mil vegadas lo *dólman* del orácul de Delphos.

Quan la irrupció dels *huns* cada bárbaro 'n portava un parell de lligats á la sella del seu cavall, mascle y femella y d' una parella que va deslligarse del potro que montava *Atila* prové la munió de galls d' indi que invadí ab poch temps las campinyas de Italia.

La carnositat d' aquest animal que com capellina grega adorna lo seu coll esbelt era en los temps prehistòrics de color de café ab llet; color que á voltas pren encara en la época de Venus que en aquestos animals dura desde Tots Sants á Manresa (Manresa era en la antigüetat l' endemá de Sant Esteve.)

Lo moch va comensá á sortirí durant lo regnat de Nabucodonosor, rey de molta broma, efecte de entretenirse los ciutadants babilònics en estirar aquella *excrecencia* que com un pinyol d' oliva vermell adornava lo naixement del bech del nostre biografiat. Las femelles lo conservan en son estat primitiu per no haber sigut desenvolupat per las contínues estiradas que sufría lo sexo lleig d' aquesta antiga rassa.

Per lo *glú, glú, glú* d' un gall d' indi va ser descubert Espartaco per las legions d' Anibal y l' últim plat que va menjar Sócrates abans de beure la cicula va ser un tros de gall d' indi ab pèrols del Libano, que teníen tanta fama com entre nosaltres las naps d' Orií.

En una biblia hebrea trobada en lo convent de Horok en la India 's llegeix que 'l gall d' indi era venerat en los altars de Buda; y en l' escut real del cacique de las Islas de Sotavent del mar d' Andromina hi figuran dos galls d' indi á l' acte de fer lo vano. Diu Josepho en sa obra *Les filles du temps*, pág. 408, vers. 47 que Simeón Cirineu al donar lo dinar á Jesus y als seus apostols va estar en duple si 'ls donava moltó ó gall d' indi y que Sant Andreu de la Barca va resoldrer lo plat á favor del cornupet perque havia perdut lo seu tinté y contava fersen un altre ab una de las banyes de la víctima.

Lo célebre Elogabalo, segons l' historiador musulman Ara-Hoveig, 's va menjar en un dinar en la platxa del Tiroo catoze galls d' indi ab plomas y potas, morint de no haver pogut pahir un esperó que semblava un bitxo petrificat.

També en l' historia dels animals célebres per Buffon hi consta lo gall d' indi en primera línia, anotant lo célebre naturalista francés que las vestals durant las funcions del circo no podían menjar altra cosa que mochs de gall condimentats ab greix d' os per ser un menjar que obría las potencias pera jutjar ab mes acert las dificultats qu' originavan las lluytas dels *gladiatores* en aquellas funcions bárbaras.

En lo portal de Betlem va notar Sant Joseph qu' un

gall d' indi 's va posar al peu del bressol del Salvado, y no se 'n va mourer fins que 'n Bato y 'n Borrego lo van treurer á cops de canya, sent aquest l' origen ó causa de que en la festivitat del día sigui aquest animal lo preferent pel sacrifici de la commemoració de tan fausto aconteixement.

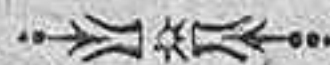
¿Eh, que 'n sé de cosas?

SERRALLONGA.

À SALVADOR BONAVIA

Contestació

À SA PREGUNTA DEL NÚMERO PASSAT

PER la Rambla passejant
(la Rambla de Vilanova)
per LA TOMASA la nova
he sabut, qu' estan quintant.

Y com veig preguntas tú,
si caus soldat qu' has de fer,
agafo ploma y paper
y contesto ab pols segú.

Molt m' estranya, Bonavía,
que tú tingas mil (1) pessetas;
si diguessis mil (2) quartetas
aixó no m' estranyaria.

¿Quin modo mes in-directe
de dirnos que tens dinés!
guardals, noy, que no hi ha res
que al mon fassi mes respecte.

Dels dinés qu' ara revelas,
que 'n tinguessis tants, no creya.
per mes que jo sempre deya,
que feyas cara de *pelas*.

¡Mil (3) pessetas! ¡Deu diví!
¡Sabs que vol dir suma tal?
Donchs vol di una catedral
de marbre, jaspi y or fi.
¡No las gastis, Bonavía!
Ves á soldat, farás broma.
¿Te fan pó 'ls tiros? Fuig, home,
avuy tot es tonteria.

Ja no hi ha alló tan formal
que 'n deyan patria y honrilla
recordat be de Melilla...
Si tú pots ser general.

Si, noy, si: jo 't considero
ab brios ¡vátua á n' ell!
per se un segon *Ordonell*.
Echague, Prim ó Espartero,

Tú ets valent, molt valent, si:
tens un cor... que ni un tramvia,
y fas sempre *bona via*
tot anant per mal camí.

Veshi, noy, deixat de tretas,
pues si no hi vas deligent...
la patria perdrá un valent
y tú perdrás mil (4) pessetas.

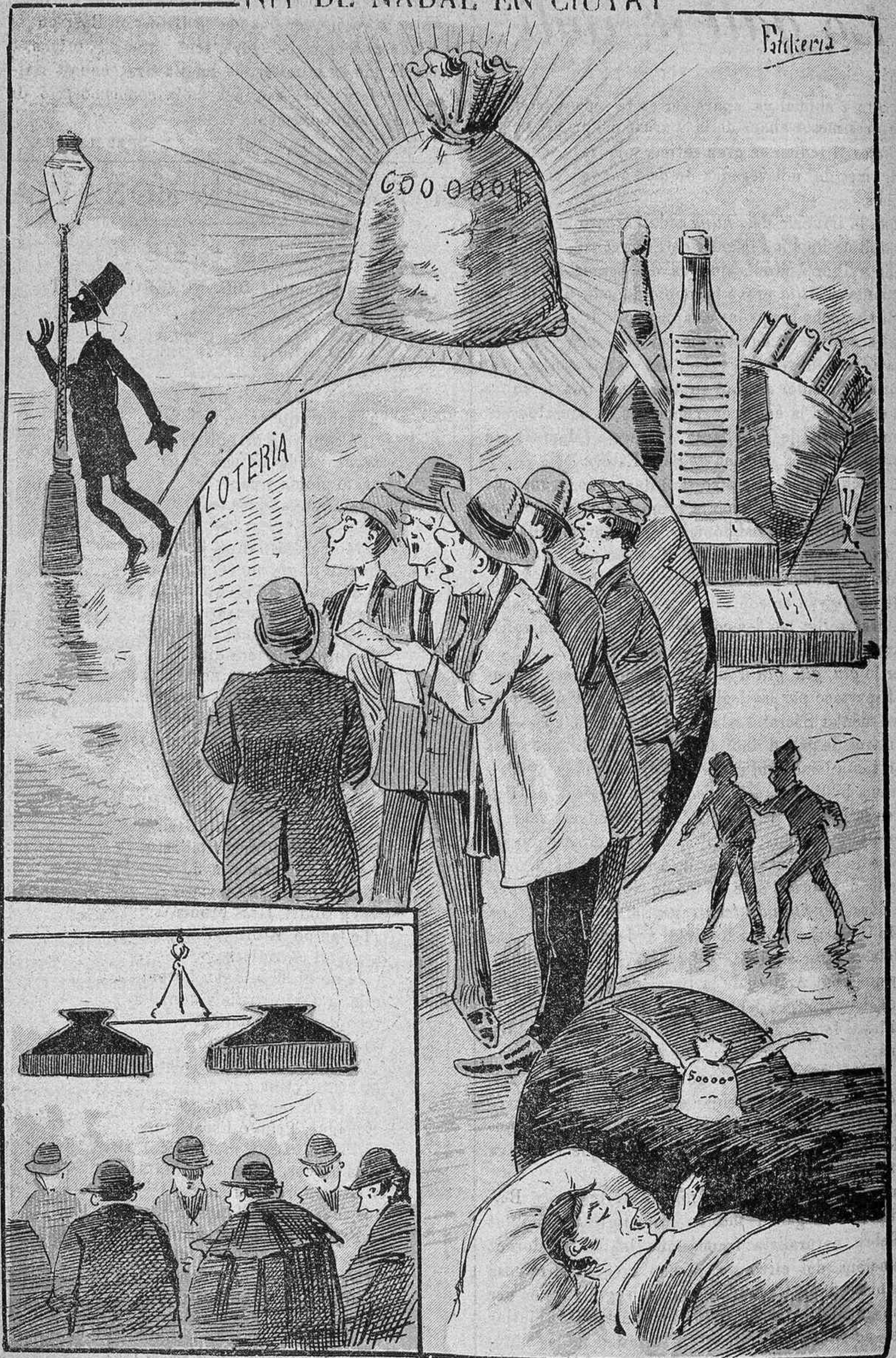
LLUÍS MILLÀ

Vilanova y Geltrú. 14 Decembre 1894

(1, 2, 3, 4) Y cinch centas

NIT DE NADAL EN CIUTAT'

Patkeria

— Desilusions, desenganys
pesats insòmnis, afanys,
febre d' or desmesurada...
Aixó d'ú la Gran Diada
als de ciutat, tots los anys.

LA TOMASA

NIT DE NADAL EN LOCAMP

Pacheco

Segueixen la tradició
del món del treball i
joves d'infants
davant l'infinit
s'ent cagar la tió.

LA GROSSA

MALEHIDA siga! diu sempre en Pau Llagosta, recordantse del xasco que vá passarli una vegada ab aquesta ditxosa rifa de Nadal. De resultas del disgust que van passar, éll y la seva dona, tingueren que fer quinze días de llit, y encara gracias, si no 'ls hi costá lo fersen las tres pedretas, porque disgust com 'l que van passar élls, no 'ls resisteix qualsevol.

Encara 'm sembla que veig á 'n Pauet sortir del café y fugir correns cap á casa seva ab lo diari á las mans.

—¿Qué tens? va preguntarli al moment la Sió (aquet era 'l nom de la seva dona) al veurel entrar tan precipitadament.

—¿Qué tinch?

—Sí, explicat...

—¡Qu' hem tret!

—¡Qué dius!...

—Sí, mira; Ens ha tocat la grossa. Y allargant lo periódich senyalava ab 'l dit lo número que 'ls partes anunciavan que era 'l mateix del *décim* que 'n Pauet havia comprat y del qual n' havia fet parts ab algunas vehinas.

—Espera que vaig á notificarho á la noya—digué la Sió mirant á 'n Pauet ab ulls que gusporejavan de tanta alegría; ¡Qui 'ns ho havia de dir! Richs en un moment

—¡Riquíssims! afegí ell. Nada menos que uns divuyt mil durets tindrem de la part que 'ns pertany á nosaltres; puig ab lo que vaig deixar interessar á la Paula y á la senyora María, m' hi han quedat encara uns tres duros y pico, per consegüent, soch 'l que hi tinch millor part.

Tú t' ho haguessis quedat tot.

—Si las cartas s' haguessin de jugar dos vegadas, ningú perdria may; pero... qué hi vols fer Sió? Del mal al menos. Conformemse ab la grapada de mils duros que 'ns tocarán y lo demás deixemho correr. ¿No t' ho sembla aixís?

—¡Ay, sí, Pauet! tens mo'ta rahó. No hem pas d'esser tan *ambiciosos*.

—Vamos, Sió; corre á dirho prompte á la noya; ves, que li donarás una alegría ab aquesta nova. Veshi y aneu desseguida totas dugas á casa del moblista á comprar los mobles mes indispensables pera poguer adornar y moblar decentament 'l nostre pis; porque desenganyat, Sió, quan 'ls nostres parents ho sápigam tindrem visitas en gran, será necessari obsequiarlos, y ab los mobles qu' are tenim ja veus tú mateixa que no pot anar, no son pas de *racibo*.

—Quí sab si esperessim mes tart, y aixís no hauriam de gastar.

—Deixat d'esperar. Dintre 'l calaix de la calaixera trobarás aquells diners que ja sabs tú teniam ben reservats y ab ells compra tot lo que 't dich y s' hagi de

menester y al mateix temps podeu passar també á la confiteria á provehir de *dolsas* y bons vins perquè avuy com á commemoració tinch ganas de convidar á refrescar á tots los amichs.

—Pero Pauet...

—No 'm repliquis,—contesta ell ab energia.—F'es lo que 't dich y de lo demás ja 'n parlarém.

Aquets y molts altres diálechs eran 'ls que sostenian marit y muller al sapiguer, ó mes ben dit, al creure's que 'ls hi havia tocat la grossa; y la Sió, per més que li sabia molt greu gastar la *poma* que tenian guardada cumplint las indicacions de 'n Pau, sorti acompanyada de la seva noya, pera posar en projecte tot lo que li havia dit que fes.

* * *

Al cap de poca estona, tothom que passava pel carrer 'hont habitava en l'au, s'extranyava de veure aturada devant de casa seva una *conductora* carregada de mobles, al mateix temps que dos dependents d'una confiteria no paravan de portar platas de crema y mols altres *dolsos*, pel refresch que 'n Pau tenia disposat pels seus amichs y parents.

* * *

Quina nit de *jolgorio* no van passar; á n' aquell refresch no va faltarhi res. Ricas *dolsas* de totas classes y gustos; bons vins y millors puros de la Habana, y al destapar lo *Champagne*, en Pauet aixecá la copa invitant als seus amichs á brindar á la salut de la *grossa*, cantant aquella cansó tan popular que diu:

A beber, á beber y apurar...

quan vetaquí que mentres estavan al mitj del brindis, sentiren passar un baylet pel carrer que pregonava las llistas de la Lotería.

—¡Que pujil!—Va dir un amich de 'n Pau.

—¡Que pujil!—digueren tots los demás—y al moment van cridar á n' aquell xicot, perquè 'ls hi vengués un exemplar de las llistas que pregonava.

Allavoras fou lo desengany y l' desenllás d' aquella ambicionada fortuna.

Confrontaren lo número que portava 'l periódich que havia llegit en Pau ab 'l que duyan las llistas, y... ¡Deu del cell! estava equivocát. Era quí stió d' un cero mes ó cero menos.

Ja van ser acabats los brindis y la ga'zara.

La Sió, al veure desapareixe aixís de moment la fortuna que ja creya seva, va caure desmayada, é igualment va fer la seva filla que també havia fet ja molts castells enlayre, puig tenia molts ganas de casarse, y lo que li faltavan eran casadors.

'L senyó Pau va ser prés d' un atach de nervis y portat al llit, per sos amichs que tenia convidats, allá hont va permeneixe mes de quinze dias sense coneixement.

* * *

Are, quan en Pau explica aquest pás sempre diu:—Eucare dirán que 'ls zeros no serveixen per res. A mí, un zero 'm va costar quinze dias de llit, tres cents

duros de gastos, y *divuit millés* que n' hauría tret ab la *grossa de Nadal*, si no hagués sigut per un malehit, *zero*.—Y sempre afegeix:

—Ja may mes del mon vull creure ab la *grossa* á no ser que 'm diguin que l' ha treta alguna *dida*.

BERNABÉ LLORENS

RESPOSTA

AL COMPANY VERSAYRE BONAVÍA

DEL téu sonet enterat,
no puch contestarte ré
per un sol motiu: perquè
no ho he estat may de *soldat*.

Pró, sense lo que 's diu ferne
més ni menos, ben clá 's veu
que aqui, com á tot arreu,
de *soldat* val més no serne.

Y 's compren: lo ser *soldat*,
que ho sigui d' allá ahont ho sigui,
es senyal.. ;qué vols que 't diguin!
de que, qui ho es, es *trenca*.

PEPET DEL CARRIL.

L' OFICI DE CEGO

À la porta d' una iglesia
cada día s' hi posava
un ceguet, que demanava
los dematins, caritat.

Y per cert que de limosnas
tantas mils ne recullía,
que fins diuhen si tenia
fincas com un hicendat.

L' altre día va estranyarme,
veure 'l puesto que 's posava
lo ceguet, que l' ocupava
una noya de pochs anys;
y volguent sortir de duptes,
vers la noya 'm dirigeixo;
y després que li ofereixo
caritat, los meus afanys,
son preguntar á la nena
si 'l ceguet que jo solía
ferli caritat, vivía,
puig no 'l veyá com abans.

—Oh! senyor;—va contestarme
la xicota ruborosa,
ab la cara mitj plorosa
y aixecant al cel las mans:

—L' home que vosté 'm pregunta
existeix avuy encara
per servirlo, es lo meu pare,
lo mortal mes desdijjat.

Vegi si vol mes desgracia;
que li ha tornat la vista;
y vejenthi ;cosa trista!
¡ningú li fa caritat!

DOLORS MONT

Lema

(CASAMENT DE FÉ)

À las vint del dematí
de la nit noucentas dos
d' Octubre de l' any de pega
un milló disset cents nou:

Jo. Lo irreverent seglar
de la gran Ciutat del Clot
qual capital es: Europa
y te per límits: al Nort
La Siberia y La Bordeia,
al Sud: Fransa y Lo Marroch,
al Est: Can Tunis y Chile
y al Oest: Reus y Masnou
y 's compona de dos pisos
ab mil casas, quin mes poch;
vaig unir ab lo divorci
á Don Pau Cua de Gos
ab la antipática gata
Reyna del fill de Mahó.

Foren núvio del padrí
Donya Lluna Buyda Esclops
y d' ella ho fou donya Estrella
Ab Cua y Don Ull-de-Poll.

Consta en l' acta, que los pares
de la nuvia son Don O. Ulls
y Donya Faba Peluda
viuda de un ans que nat, mort.

L' incontrayent, no te pares
y si noble porta l' nom
es degut á que al morirse
va veurer la llum del mon
y s' diu Pau, per carambola
per taula, efecte y recó.

Lo que dú de dot lo nuvi
son set pams de vint llensols
descusits per setse puntas
de caliquenyos del Born,
vintitres fornors farinas
dugas unsas de wagons
y setse catres de fundas
plens de borras de cargol.

També l' hi dú unas xinetlas
brodadas ab culs de got
y setanta deu ovellas
mascles de deu parells d' ous.

La núvia, l' hi du set foros
de banyas, un pam de foch,
y set xerxas plenas d' aygua:

Y á fi que consti en lloch
donch desfé de la fé aquesta
desfirmantia lluny del Sol
d' una nit buyda d' estrellas
de mon

Aygua Ple de Got

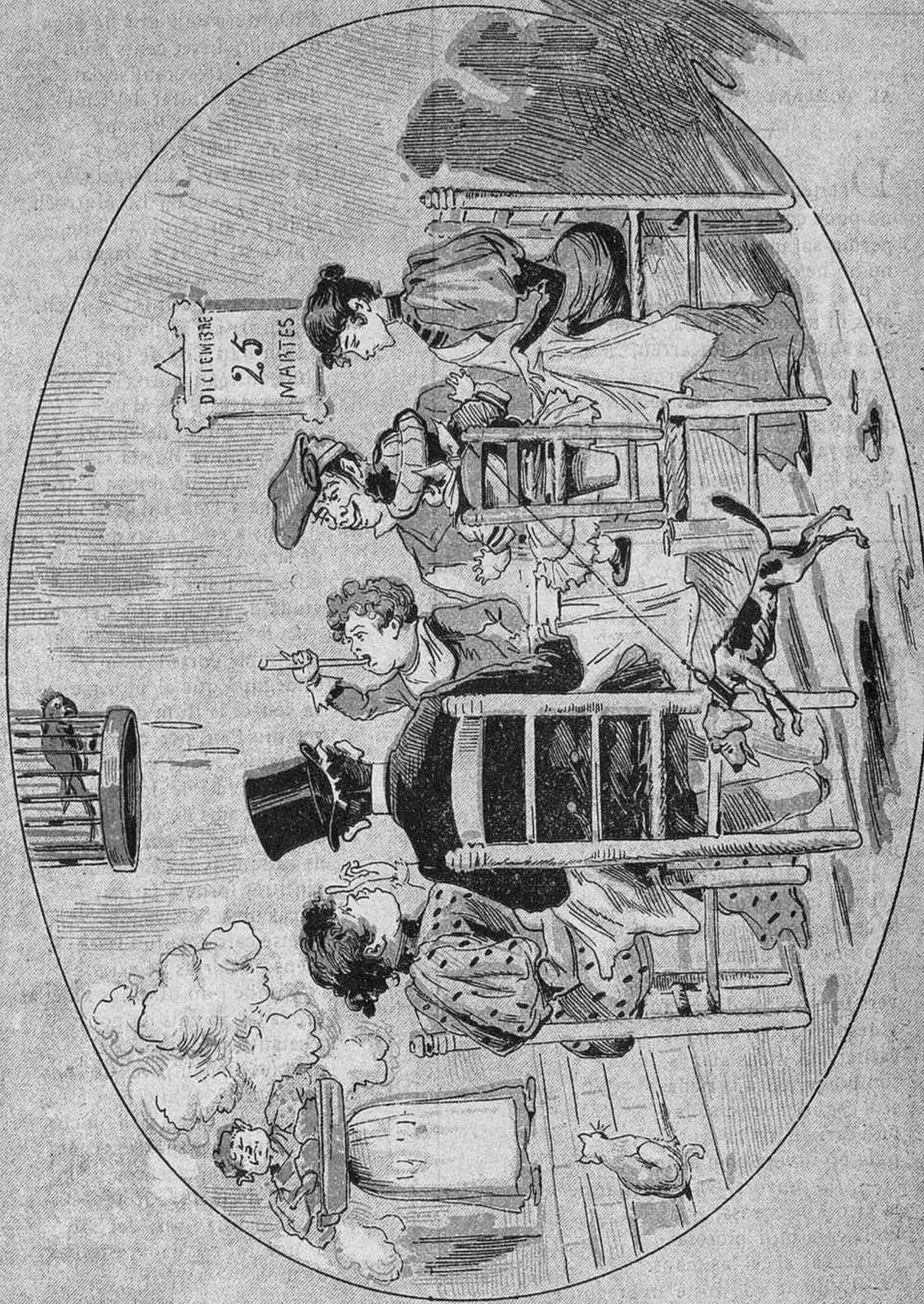
(prebere canó d' agullas)

Per la copia

Bou de Moll (1)

J. ROIG CORDOMÍ.

(1) Premiada en lo primer Certamen humoristich de La Seba.

Tips de macarrons y carn d'olla, los vapors de la grexonera s' esparriaman per la escena. Mentres la raspe s' va acostant lo gat presenta armes al péu dels esglaons. La senyora Pona renya al Toffiu que ab una néula escup á la cotorra: lo didot ab aixó s' hi fa un panxó de riure y el Caimitu varios panxons d' un altra manifestació que deposita en lo trasto de ja basseta. La Lulúcia, ja la veuben, tica com un ráve y lo pobre Xelín amarrat ab un cordill porque no fugi. Tocant al senyó Cinto, sápigam, ver are, que á dintre del barret hi guarda... una sorpresa per la familia. Are, ¡venga! ¡rosñit!

¡Reyna santíssima! Figurinse que s' entranca ab lo pillo del gat. Ab lo terratrémol de la grexonera s' esparvera l' auceíl y ab las batzegadas se desploma la gábia fent la grán sixafada de pastels de natilla que ¡pobre senyó Cinto s' amagava en lo barret. El Xelín pera aprofitarse de la ocasió dona tan forta estrabada que fins s' emporta la basseta. Al Toffiu se l' hi encalla la néula á la gola, la Lulúcia te un atach de nervis, lo didot á la vista y en Caimitu al detrás ¡Era la seva planeta!

Spant

NOVEDATS

Dilluns prop passat, ab motiu del benefici del primer actor y director D. Enrich Borrás, se veje concorregudíssim aquest teatre, fins á estar ocupadas casi totas las localitats. Lo desempenyo de *Maria Rosa* valgué un nou triomf á la companyia y en particular al beneficiat, qui ademés interpretá lo monólech *Mestre Olaguer* d' una manera magistral com sempre.

Lo juguete *De dos, un*, (estreno) original de nostre estimat redactor Sr. Barbany, no alcansá l' éxit que 's creyan to s quants havían llegit ó sentit llegir tal obreta y vist los ensajos, degut á causas imprevistas y á circunstancias molt especials, per culpa del mateix autor que havia de retirar l' obreta lo día abans pera aplassar l' estreno y no va ferho per delicadesa.

ROMEA

Las funcions del diumenge en aquest favoregut teatre van proporcionar, com de costum, dos plens á reventar.

Lo dilluns va darse la 48.ª representació de la afortunada comedia *Tenorios*.

'S prepara una divertida funció d' Ignocents y la *reprisa* dels *Pastorets* pera las próximas Pasquas.

Demá divendres tindrà l' och la funció á benefici de la distingida primera actriu y primera dama jove donya Carmen Parreño, que promet ser molt concorregut.

Lo programa 's compon del aplaudit drama en 3 actes y en vers, del nostre Director, *Un manresá del any vuyt*, fa anys no representat; lo dialech *Un cop de Felas*, del propi autor, 'hont tant se distingixen la senyora Parreño y lo senyor Goula, y la comedia de Soler (Pitarra) *La mosca al nas*, en la que la beneficiada interpreta quatre distints personatjes, ab gran maestría.

TIVOLI

Lo dissap'e últim va efectuar-se ab una magnífica entrada l' estreno de la parodia *Los gelos de la Coloma ó Baralla de dos guaps per un jove comprimit*, lletra de nostre estimat company de Redacció D. A. Guasch Tombas, música del Mtre. D. Carlos Oró.

Reuneix aquesta obra á un llibre verdaderament notable una música notabilíssima també, aumentant encare lo mèrit de l' un y de l' altra si 's té en compte lo dificultós que resulta escriure ab acert, sobre un peu forsat.

Los Sres. Guasch y Oró poden estar satisfets del seu treball, lo primer pera haver sabut vence las dificultats grans qu' ofereix l' escriure la parodia d' una obra cómica y l' segón pera haverse eon-locat ab la primera música que pera lo teatro ha compost en una altura que mes de quatre no han pogut lograr en molts anys de dedicarse al seu art.

Los personatjes de l' obra están arrancats ab molt garbo

de la vida real, y hasta 'ls mes insignificants son escoltats ab gust, aixís com celebrats ab freqüents exp'ossions de riallas los xistes posats en sas bocas.

La música está perfectament instrumentada y, no creyém equivocarnos augurant al seu autor una brillant carrera.

Lo desempenyo: de punta; distingintse lo senyor Colomer en son paper de Salau, del qual ha fet una nova creació.

La direcció á cárrech del senyor Puig: acertadíssima.

Al terminarse la representació los autors, junt ab los actors, foren cridats repetidas vegadas al palco escénich.

Nos sembla que 'ls afortunats *Gelos de la Coloma* donarán bonas entradas al Tivoli.

UN CÓMICH RETIRAT

A m' aymía

Perque 't dich que jo t' estimo
'm dins que no es veritat
veyentme així enamorat
y que tant y tant m' aprimo.

Dius que la rahó no hi trobas
y que may no t' ho creurás
fins que de mí tú tindrás
d' amor verdaderas provas.

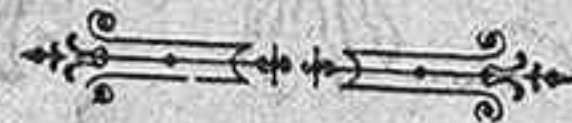
¿Pot ser vols que per amor
me mostri jo decidit
y que esbotsi lo meu pit
per ensenyarte mon cor?

Pot ser vols que com á esclau
't segueixi nit y día...
mes haig de dirte m' aymía
que aquest paper no m' escau.

Per lo tant si probas vols
de que jo t' estimo tant
te las daré en un instant
quan estarém tots dos sols.

J. RAMILLES

CURIOSITATS

Per si es que no ho sabs, nineta,
t' ho diré parlant en plata:
si ton amor goig me dona
ton demaná en cambi 'm mata.

Pensant ab tú. are com are,
fins lo pensament he fet
de pogué anant á la Habana...
treure't tant de damunt meu.

Tens un tal mirar, nineta,
un mirar tant exprofés
que 'm quedo sempre que 't miro...
tan tranquil com si no rés.

A. DEL C.

ABANS DEL PART

—Ara ja ho tinc; De pagar ja 'n parlarem.

—Pobre bestia!... no 'n tenia poca de varola en lo seu cos..! s'ert que crech que no s'encomana.

—Com ha fet lo gall d'indi aquest any, Sra. Peps?
—Ay filla... no mes l' he fet los dias de fret que 'm descuidava 'l mocador.

Ricq

—Si la mestresa no 'm demana comptes avuy, també 'l faré jo 'l Nada!.

CONTESTACIO

A un dels molts inglesos que tinch (1)

SENYOR don Judas Panarra:
la seva carta hi rebut
y enterat del contingut,
veig que no li falta... barra.
Vosté 'm reclama la paga
de 'ls quartos que 'm va deixar
lo dia que 'm van casar.
Donchs permetim, ja que 'm vaga,
que li digui molt formal
que de quartos, no n' haurá;
y si per cas vol cobrá
potsé que li surti mal.
Vosté, la llaga 'm remou
al parlarme d' aquest deute
¡Potsé si, me caso ab Ceuta/
que 's creu amagarme l' oul
Vosté 's pensa que 'm fa gracia
y va molt equivocat ..

(1) Per medi de LA TOMASA
li remeto aquest escrit,
perque no tinch ni partit
pe 'l mitj, un céntim á casa.

¿Que no sab, desventurat,
que vosté me 's la desgracia?
Per vosté, no tinch un quárto
ni roba tinch per mudarme;
Per vosté, desdejunarme
no puch, y aixó que m' *afarto*
de trevallar nit y dia,
sense mica de repós.
Per vosté ¡mico filós!
no tinch salut ni alegría.
Per vosté 'm veig rodejat
de familia que 'm demana
que vol pa, perque te gana:
¿Me vol mes crucificat?
¿Y vosté senyó... Romansos,
á reclamar s' atreveix
lo deute? ¿Qué descendeix
de la familia dels gansos?
Si vol cobrar, lo millor
que pot fer, es tirá un carro,
perque jo, no m' encaparro
per pagarli. ¡No senyor!
Creguim que si jo podia
pagarli lo que li dech,

per rals que tingués, jo crech..
que tampoch li pagaría.
Vágise'n al botavant
que de ningú ja tinch pó;
y si vol un concell bó,
no 's presenti al meu devant.
No 'm fassi pas recordar
que 'ls diners que va deixarme
van servir tots per casarme,
perque tan sols al pensar
que 'm veig tan atrotinat
tot per culpa de vosté ..
intencions me venen de
donarli un bon estufat.
Será millor que s' amagui
si no vol que jo li pegui
¡O be esperi que llampegui,
si espera que jo li pagui...!
Pensi be lo que li dich
y dispensi si 'l molesta.
Lo seu amich... que'l detesta
Gumersindo No me 'n rich.

Per la còpia
LLUIS SALVADOR.

TALONARIS

PERA APUNTACIONS DEL SORTEIG DE NADAL

Magníficament litografiats
é impresos á dugas tintas ab una alegoría de la Fortuna

Los de 100 fulls á 80 céntims
Id. » 50 » á 50 »
Id. » 25 » á 25 »

VENDAS AL PER MAJOR Y MENOR

LITOGRAFIA BARCELONESA

de Ramón Estany

5, Carrer de Sant Ramon, 5-BARCELONA

Als senyors corresponsals de LA TOMASA, llibreters, kioskos y
demés punts de venta se 'ls farà lo desquento acostumat.

Secció Regiliosa

SANT DEL DIA:

LO MARTIRI DEL BAYATU VALENTÍ EL
DEL MIRALL

Gran funció pera diumenge pròxim en lo temple de
la Punxa.

Sermó á cárrech del Pare *Diluvi* sobre lo tema de
sempre ó siga sobre los hereus de confiansa.

En l' auditori de la funció del diumenge passat hi ha-
via molts fidels del *Hospitalet* y de *Das* que varen sor-
tirne ab las mans al cap.

Varen llogarse moltes cadiras perque n' hi havia
pera llogarne moltes.

Se suplica la concurrència en la pròxima sessió.

Un mosso del carretó dels gossos
va rebre dugas mórmes d' una
jembra desposeída de un *mossega*
pantorrillas.

¿Quan compendrà certa classe de
gent que lo servey dels *lasseros* es
útil á la humanitat?

Ja ho sé com... tenint qu' anar á cá 'l doctor Ferrán á cu-
rarse alguna mossegada.

Lo ministeri está malalt de cuidado; ara 's proba á veure
si ab la amputació d' algun membre pot allargar uns quants
días més.

La qu' es la vida la te á l' encant.

Res demostra tant lo gran nombre de societats dramáticas qu' están funcionant com lo gran *pedido* de senyoras, com ha tingut lloch pera aquestas Pasquas.

Seguint per aquest camí aviat los teatros de pago haurán de taancar las portas, *que casi ja hi són.*

Sembla que 's tracta de colocar en los fanals de mes prop de las cantonadas los noms de sos respectius carrers.

Ja va bé aixó... ja ho crech, pero s' hauria de comensar en posar los tituls de 'ls carrers en las propias cantonadas, puig n' hi ha moltes que ni aquest precis requisit tenen.

Espanya es lo país de tot lo estrany y anormal.

A Saragossa aquest any s'han acabat los bitllets de la Loteria de Nadal á pesar de haverni remés molts.

Es clar, com que l' any passat va anarhi la grossa, aquest any te de tornarhi.

Després los hi dirán baturros...

Lo magatzem de pells del nostre amic D. Joseph Maria Pous, que 'l te en lo carrer de la Princesa, va ser robat penetrant los lladres per lo sostre.

No, no deixa de ser un efecte que lo Sr. Pous podria aprofitar per alguna comedia.

De lo perdido saca lo que puedas.

La llansa d' honor del Marqués de Marianao y lo Sr. Cañellas s' ha resolt en una acta.

¡Quin parell de guerreros!

A lo menos no fessin l' home... D' aixó en catalá se 'n diu ferse d' *allo* á las calsas

¿Que no?

S' ofereixen 50 pessetas al qu' hagi trobat un lloro que 's va escapar del carrer de Vilanova en direcció al Parque.

En lo Parque ja se 'n ha vist algun aquestos días, sols que no enrahonava.

Si se 'n acontentessin...

Lo recaudador que va guillar ab un grapat de mils duros sembla que en un día havia perdut nada menos que 25,000 pessetas en lo Frontón.

¿Que no 's persegeuix lo joch del burro en los cafés?... Es que per xó!

Sembla que per últim s' ha fet una gran agafada de moneders falsos.

Ja era hora porque l' invasió de moneda *fula* casi 'ns cubria.

Are, ojo ab pendrerla!

Es un error lo publicat per algun periódich que lo Senyor Soler (Pitarra) hagi entrat en un período franch de convalecencia.

Lo eximi poeta segueix fluctuant en la mateixa gravetat de sa terrible malaltia, desgraciadament.

Hem rebut un aplech de biografias dels principals pelotaris sortidas dels tallers de D. Hermenegildo Miralles, que ja 'ls dich jo que dona l' ópi.

Lo tal aplech lo forman 16 cromos de dits artistas ab text al dorso tancat tot en elegantas cubiertas havent corregut la part artística á carrech del excelent dibuixant D. Salvador Ross.

Lo preu es de sis rals lo tomo.

Telégramas

Madrid, 19.—8 matí.—Lo *queneral-en-quefe* D. Práxedes ha fet entrar en acció á la brigada al mando del *queneral Candilejas* á veurer si 's pot refer algo de tanta pallissa com ha rebut en poch temps.

Es l' última forsa que li quedava.

Idem, 19.—10 idem.—Gracias á las indicacions amistosas d' alguns, han desistit los senyors Cañellas y Marianao dels seus intents belicosos.

Ja 's preparavan las camillas pera... dur lo *champagne*.

Litografía Barcelonesa de RAMON ESTANY
5, Sant Ramon, 5.—BARCELONA

GRAN ASSORTIT

DE

CROMOS PERA FELICITACIONES

Procedent de las principals fábricas de Fransa, Alemania é Italia, propias pera dependents de Cafés, Perruquerias, Fondas, aixís com també pera las corporacions de Serenos, Vigilants, Carters y tota classe de industrias com Forners, Lampistas, Saba ters Carboners, Escombriayres, Carreters, Cotxeros, Sastres, etc., etc.

Litografía Barcelonesa de RAMON ESTANY

5, Sant Ramón, 5.—BARCELONA

PREUS SENSE COMPETENCIA

VENDAS AL PER MAJOR Y MENOR

¡LA DIADA!

— Si son compradas á la casa sens rival del carrer de Sant Ramon, número 5, poden entrar que ja 'ls tinch preparada la propina.

SECCIO DE TRENCA-CLOSCAS

XARADAS

I

Membre del cos, es la prima,
há dos tres de dona un nom,
una negoció la quarta
y lo tot nom propi d' hom'.

BERNABÉ LLORENS

II

Aquell que prima-dos tres-quatre es
há dos per éll. ¿Lo tot haveu entés?

A. PALLEJÁ.

ESPATLLA-CERVELLS

Buscar las consonants que acompa-
nyin á dugas vocals reperidas y que en
conjunt donguin lo nom d' un aucell.

SAMUEL GRAU

LOGOGRIFO NUMERIC

- 1 2 3 4 5 6 7—Nom d' home.
- 6 7 2 2 1 3—Poble catalá.
- 6 7 5 1 3—Carrer de Barcelona.
- 5 5 4 7— » » »
- 3 1 5—Mineral.
- 5 1—Nota musical.
- 1—Vocal.
- 6 1—Membre humá.
- 3 7 5—Astre.
- 6 7 2 1—Animal.
- 1 3 1 6 1—Apellido.
- 1 5 7 2 3 7—Animal.
- 3 4 6 6 1 2 1—En lo mes.

JOAN ROCA FORTUNY.

TERS DE SILABAS

Sustituir los punts per lletres de
modo que llegis vertical y horisontal-
ment, diguin: 1.ª ratlla: Carrer de Bar-
celona 2.ª Poble Catalá 3.ª Nom d' ho-
me.

CINTET BARRERA.

GEROGLIFICH

X
L O O
1.000,000
N a
R I I I
1.000
O R
S

J. CASADEVALL

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LO NUMERO 328

Xarada.—To - ma - sa

Problema.—25+25=50

75-25=50

2x25=50

1250:25=50

1352

Sinonimia.—Prat.

Logogrifo numerich.—Armonium.

Geroglifich.—Lo massa gratar, cou